

ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม

เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรตราข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม ว่าด้วยการควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๗๑ แห่งพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖ ประกอบมาตรา ๒๙ และมาตรา ๓๐ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม องค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม โดยความเห็นชอบของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อมและนายอำเภอทุ่งศรีอุดม จึงตราข้อบัญญัติไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบัญญัตินี้เรียกว่า “ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม เรื่อง การควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ บรรดาข้อบัญญัติ ประกาศ ระเบียบ หรือคำสั่งอื่นใดในส่วนที่ได้ตราไว้แล้ว ในข้อบัญญัตินี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบัญญัตินี้ ให้ใช้ข้อบัญญัตินี้แทน

ข้อ ๔ ในข้อบัญญัตินี้

“สัตว์” หมายความว่า สัตว์ทุกชนิดไม่ว่าจะเป็นสัตว์เลี้ยงหรือสัตว์ป่าหรือสัตว์ชนิดอื่น ๆ

“การเลี้ยงสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในสถานที่เลี้ยงสัตว์

“การปล่อยสัตว์” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์ในลักษณะที่มีการปล่อยให้อยู่นอกสถานที่เลี้ยงสัตว์ รวมทั้งการสละการครอบครองสัตว์

“สถานที่เลี้ยงสัตว์” หมายความว่า คอกสัตว์ กรงสัตว์ ที่ขังสัตว์ หรือสถานที่ในลักษณะอื่นที่ใช้ในการควบคุมสัตว์ที่เลี้ยง

“เจ้าของสัตว์” หมายความว่า ผู้ครอบครองสัตว์ด้วย

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชน และประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น” หมายความว่า นายองค์การบริหารส่วนตำบลนาหอม

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข” หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๕ เพื่อประโยชน์ในการรักษาภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชนในท้องถิ่น หรือเพื่อป้องกันอันตรายจากเชื้อโรคที่เกิดจากสัตว์ ให้พื้นที่ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหอมเป็นเขตควบคุมการเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ ดังนี้

(๑) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์โดยเด็ดขาด

(๑.๑) วัด โรงเรียน สถานที่ราชการ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากผู้มีอำนาจในการบริหารจัดการหรือดูแลสถานที่ดังกล่าว หรือเพื่อประโยชน์ด้านส่งเสริมการศึกษา หรือเป็นกิจการตามภารกิจอำนาจหน้าที่ของส่วนราชการนั้น

(๑.๒) สถานที่ท่องเที่ยว

(๑.๓) ทางสาธารณะ

(๒) ให้พื้นที่ต่อไปนี้เป็นเขตห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์เกินจำนวนที่กำหนด ดังนี้

(๒.๑) พื้นที่นอกจากที่ระบุใน (๑) และในหมู่บ้านหรือชุมชน ห้ามเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภทดังต่อไปนี้เกินจำนวน ดังนี้

(๒.๑.๑) ช้าง ม้า ไม่เกิน ๑ ตัว

(๒.๑.๒) การเลี้ยงโค กระบือ จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๒.๑.๓) การเลี้ยงแพะ แกะ จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๒.๑.๔) สุนัข จำนวนไม่เกิน ๕๐ ตัว

(๒.๑.๕) การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน จำนวนไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว

(๒.๑.๖) สัตว์อื่น ๆ นอกจาก (๒.๑.๑) - (๒.๑.๕) จำนวนไม่เกิน ๑๐ ตัว

(๒.๑.๗) จำนวนสัตว์อื่นนอกจาก (๒.๑.๑) - (๒.๑.๕) ต้องได้รับความเห็นชอบ

จากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

(๒.๑.๘) การเลี้ยงสัตว์ต้องไม่ก่อกมลภาวะและเหตุรำคาญ

(๒.๑.๙) ต้องไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์และแพร่เชื้อโรคที่ติดต่อจากสัตว์สู่คน

(๒.๒) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น หรือห่างจากชุมชน เกิน ๕๐๐ เมตร เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ดังนี้

(๒.๒.๑) การเลี้ยงโค กระบือ จำนวนไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๒.๒.๒) การเลี้ยงสุกร จำนวนไม่เกิน ๕๐๐ ตัว

(๒.๒.๓) การเลี้ยงแพะ แกะ จำนวนไม่เกิน ๕๐๐ ตัว

(๒.๒.๔) สุนัข จำนวนไม่เกิน ๔๐ ตัว

(๒.๒.๕) การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน จำนวนไม่เกิน ๕๐๐ ตัว

(๒.๒.๖) สัตว์อื่น ๆ นอกจากข้อ (๒.๒.๑) - (๒.๒.๕) จำนวนไม่เกิน ๒๐ ตัว

(๒.๓) พื้นที่อยู่อาศัยไม่หนาแน่น หรือห่างจากชุมชน เกิน ๑ กิโลเมตร เป็นเขตที่การเลี้ยงหรือปล่อยสัตว์ประเภท ดังนี้

(๒.๓.๑) การเลี้ยงโค กระบือ จำนวนไม่เกิน ๕๐๐ ตัว

(๒.๓.๒) การเลี้ยงสุกร จำนวนไม่เกิน ๑,๕๐๐ ตัว

(๒.๓.๓) การเลี้ยงแพะ แกะ จำนวนไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว

(๒.๓.๔) สุนัข จำนวนไม่เกิน ๑๐๐ ตัว

(๒.๓.๕) การเลี้ยงไก่ นก เป็ด ห่าน จำนวนไม่เกิน ๑,๐๐๐ ตัว

(๒.๓.๖) สัตว์อื่น ๆ นอกจาก (๒.๓.๑) - (๒.๓.๕) จำนวนไม่เกิน ๕๐ ตัว

ข้อ ๖ ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบสัตว์ในที่หรือทางสาธารณะอันเป็นการฝ่าฝืนข้อ ๕ โดยไม่ปรากฏเจ้าของ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกักสัตว์ดังกล่าวไว้เป็นเวลาอย่างน้อยสามสิบวัน เมื่อพ้นกำหนดแล้วยังไม่มีผู้ใดมาแสดงหลักฐานการเป็นเจ้าของเพื่อรับสัตว์คืน ให้สัตว์นั้นตกเป็นของ องค์การบริหารส่วนตำบลนาหอม แต่ถ้าการกักสัตว์ไว้อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่สัตว์นั้นหรือสัตว์อื่น หรือต้องเสียค่าใช้จ่ายเกินสมควร เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะจัดการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์นั้นตามควร แก่กรณีก่อนถึงกำหนดเวลาดังกล่าวก็ได้ เงินที่ได้จากการขายหรือขายทอดตลาด เมื่อได้หักค่าใช้จ่ายในการขายทอดตลาดและค่าเลี้ยงดูสัตว์แล้วให้เก็บรักษาไว้แทนสัตว์

ในกรณีที่มีได้มีการขายหรือขายทอดตลาดสัตว์ตามวรรคหนึ่งและเจ้าของสัตว์มาขอรับสัตว์คืนภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง เจ้าของสัตว์ต้องเป็นผู้เสียค่าใช้จ่ายสำหรับการเลี้ยงดูสัตว์ให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม ตามจำนวนที่ได้จ่ายจริงด้วย

ในกรณีที่ปรากฏว่าสัตว์ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพบนั้นเป็นโรคติดต่ออันอาจเป็นอันตรายต่อประชาชน ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจทำลายหรือจัดการตามที่เห็นสมควรได้

ข้อ ๗ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจแต่งตั้งข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามมาตรา ๔๔ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ ในเขตอำนาจขององค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม ในเรื่องใดหรือทุกเรื่องก็ได้

ข้อ ๘ ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามข้อบัญญัตินี้ ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในบทกำหนดโทษแห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ข้อ ๙ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อมเป็นผู้รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามข้อบัญญัตินี้

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

นรินทร์ บุญขจร

นายกององค์การบริหารส่วนตำบลนาหม่อม